VÁROSI KÖNYVTÁR KISKUNHALAS

Halasi Tükör

III. ÉVFOLYAM 16. SZÁM | MEGJELENIK KÉTHETENTE, PÉNTEKEN ○ ÁRA: 5,– Ft | KISKUNHALAS, 1989. AUGUSZTUS 4.

STRANDON, TANÁCSÜLÉSEN, RAZZIÁN

Verejtékcseppek

A Sóstó Kft. mamut beruházása

Nyár van, kánikula, izzik a levegő. A fülledtség még a késő délutáni órákban sem csökken. Munka után, felüdülést remélve, irány a strand. Pár perccel múlt hat óra, amikor a pénztár ablakán benyújtom a huszast. A szőke nő felnéz a pénzszámolásból és kiszól:

– Már bezártunk, nem lehet bemenni!

– *Én úgy tudtam, hogy hétig vannak nyitva* – mondom bizonytalanul, miközben keresem a nyitvatartást jelző táblát.

– Igen, de hét óráig csak azok maradhatnak, akik már bent vannak. – Azt hiszem nagyra kerekedhetett a szemem, mert magyarázkodva még hozzáteszi: – A pénztár már hatkor bezárt.

Ilyen könnyen nem adom fel. Megígérem, hogy fegyelmezett leszek, egy percig sem maradok hétnél tovább, fél óra úszás elég.

– Nem lehet! – csattan fel a hangja ellentmondást nem tűrően – az úszómesterek is zárnak.

Már csak kíváncsiságból erősködöm tovább. Mellettem egy fiatal srác igyekszik befelé. Ám a strand szigorú portása őt sem engedi.

– Máskor ilyenkor is bemehettem – így a fiú és könyörögve néz a rácson túli hatalomra, akinek szíve a forróságban is hideg maradt.

Sebaj, vígasztalom magam és a Sóstó felé fordítom a volánt. Néhány perc múlva a tó hűsítő vize feledteti a korábbi incidenst.

Nyár van, kánikula, izzik a levegő. Napozás közben, a Sóstó partján a Halasi Tükör júniusi számait böngészem. (A szabadság miatti lemaradást igyekszem pótolni.)

„Kinyitott a sóstói strand" – adják hírül a kövér betűk. „A korábbi évekhez képest kedvezőbb kikapcsolódási lehetőségeket" nyújt a vendégeknek. A cikkből azt is megtudom, hogy ezt a vendéglátás színvonalának javításán kívül olyan intézkedésekkel érik el, mint a bóják számának növelése, új mentőcsónak és pódium a mentőőrök számára, valamint a régóta várt telefon bekötése. Való igaz – fedezem fel séta közben – tényleg növelték a bóják számát, már hét darab ringatózik a vízben, megépítettek egy 3 m²-es pódiumot és a parton hever az új mentőcsónak. Viszont a „komoly" beruházások ellenére is megmaradtak a bosszantó hiányosságok. A telefonnak se híre, se hamva. A strand partszakaszának több mint fele eliszaposodott, ezeken a helyeken a nád is szépen zöldel. A zuhanyok vize – évek óta változatlanul – nem le, hanem elfolyik a büfék felé, benne tocsognak a sorban állók. A vécékben és öltözőkben a vízcsapok – nyitógombok hiányában használhatatlanok. A hétvégi csúcsforgalomban hamar megtelnek a szeméttartók, napközben nem gondoskodnak a folyamatos ürítésükről.

S lehetne még folytatni a felsorolást, de inkább tegyük el jövőre. Hátha – reménykedjünk! – olyan beruházásokat is végez a Sóstó Kft, ami nemcsak az úszómesterek, hanem az úszók kényelmét is szolgálják.

★★★

Nyár van, kánikula, izzik a levegő. A levegőtlen, átmelegedett teremben gyakran törölgetik izzadt homlokukat a tanácsülés résztvevői. A szemmel látható bágyadtságot *Rébék Benő* bácsi felszólalása töri meg:

– Tegyük fel – kezdi komótosan – nekem van egy tisztességes lakóm, aki elköltözik. Biztos, hogy rendet hagy maga után. – Szinte megrágva a szavakat, halkan folytatja: – A mi „lakóink" is elköltöztek, de itt hagyták a rendetlenséget: a szemetet, a tankok által összevágott utat, a repedezett falakat... Az utat a méteres kátyúk miatt nem tudjuk használni. Hogyan szállítsuk a terményt? – kérdezi és kétségbeesetten néz az elnökségre. – Már évek óta beszélek erről, úgy látszik hiába – majd hangosabban folytatja: – Többször nem szólok, unom már az egészet! – lassan körbenéz, aztán leül.

Akik már sokszor hallották Rébék bácsi panaszát, csak mosolyognak. Sejtik, szélmalomharc ez a javából. *Somogyi Antal* tanácselnökhelyettes – noha nem nagyon bízik a sikerben – azért elmondja: két hete kérték az alakulat parancsnokát, hogy tegyék rendbe az utat. A parancsnok közölte, hogy nekik erre nincs eszközük, (csak a rombolásához van? – a szerző) a kérést továbbítják a felsőbb parancsnokságra.

Így tehát Rébék bácsi to-

(Folytatás a 2. oldalon)

Nyimá probléma! – a rendőrök udvariasan intézkedtek

Rébék bácsi a hadiúton

Cirkusz jeszty!

Nemcsak egy jó beosztottnak kell a „nyelvtudás" Halason. Ugyanis szerkesztőségi ülésen – súlyos társadalmi kérdések megvitatása közben – többnyelvű felhívást hallottunk a nyitott ablakon keresztül. Éppen a különböző alternatív szervezetek, ugyancsak különböző programjairól volt szó, amikor különös akcentusú ordítást hallottunk kintről: Vnyimányie, Vnyimányie!

Az első megdöbbenésben is megoszlottak a vélemények. Volt aki azt hitte, fekete kenyeret osztanak, a gyengébb idegrendszerűek szerint megkezdődött a visszarendeződés. Ocsúdni sem volt időnk, amikor évtizedeket zuhantunk vissza a történelemben, mert a kisvártva megszólaló „Achtung, Achtung!" felszólítás légiriadóra utalt. Az idősebbek fedezéket kerestek, a fundamentalisták megkezdték a földalatti mozgalom megszervezését.

Mielőtt levonultunk volna a pincébe, (a polgári védelmi kiképzés mintha tegnap történt volna) segélykérően megszólalt az „Uwaga, Uwaga!", hasonló hangerővel, melyben a közép-európai szolidaritás bizonyítékát fedeztük fel.

A 40-es évektől aztán hirtelen a mához kerültünk sokkal közelebb, mert az előbbi érces hang azt mondta, most már magyarul: Figyelem, Figyelem!

Míg a szovjet köztársaságok anyanyelvükön kiáltanak anyanyelvükért, addig Halason oroszul, németül, lengyelül hívják a néptömegeket, a cirkuszba. Az eset summázata szerintünk a következő: visszarendeződés nincs, légiveszélytől sem kell tartani, de hogy cirkusz van, az biztos.

– földi – hámori –

Kiskunhalas dobogós helyen a bűnözésben

Interjú dr. Szalai Imre alezredes, rendőrkapitánnyal

Egy település lakóinak a közérzete nagyban függ attól, hogy az emberek mennyire érzik magukat biztonságban. Mennyire tudhatják maguk mögött támaszul a törvényt. Ami persze csak akkor jó, ha mindenkor a tisztességes állampolgárok érdekeit védi, és rugalmasan alkalmazkodik a társadalomban bekövetkezett változásokhoz.

– *Ön, mint a városi rendőrkapitányság vezetője, hogyan ítéli meg Kiskunhalas közrendjét, közbiztonságát?*

– Lehetne sokkal jobb is. A bűnelkövetések számát tekintve sajnos a 3-4. helyet foglaljuk el az ország városai sorában. Ez azt jelenti, hogy tízezer lakosra vetítve, mintegy 240-245 bűncselekmény válik ismertté nálunk évente. Ezeknek jó része (65 %-a) vagyon elleni lopás, betöréses lopás. Szerencsére többségük kisebb értéket takar, bár előfordult már száz, vagy többszázezres tétel is nemegyszer. Az erőszakos és garázda jellegű cselekmények száma hosszú idő óta stagnál, sőt tavaly némileg csökkent. Jó lenne, ha ez tendenciává válna, amire persze kicsi a remény.

Katasztrófális méreteket öltött az alkoholizmus, s az ezzel összefüggő anomáliák magukban hordozzák a veszélyeket. Itt elsősorban a súlyos testi sértésekre gondolok, de a rablásoknál is erősen befolyásoló tényező az ittasság. Az utóbbiakból évente 5–6 fordul elő városunkban, holott egy is sok lenne. Ezeknél az eseteknél a sértettek közrehatása is jelentőséggel bír, hiszen a legtöbb incidens az italboltok környékén tapasztalható, ahol – gyakran – nemcsak az elkövetők, hanem az áldozatok is italosak.

A megelőzés terén sok gondot jelentenek a visszaesők. A városban közel 140 fő potenciális bűnözővel kell számolnunk. Természetesen megvannak az eszközeink ezen egyének szemmel tartásához, de megvallom: nem mindig eredménnyel.

Újszerű feladat, és probléma elé állítja a rendőri állományt az elszaporodott utazóbűnözés, ami főleg a betöréses lopásoknál és a gépjármű eltulajdonításoknál érhető tetten. Nos, ezeknek a felderítése nehezebb, itt méginkább elengedhetetlen a gyorsaság, az összehangolt intézkedés. Nem mellőzhető a lakosság aktívabb közreműködése úgy a megelőzésben, mint a felderítésben. Ezért szeretném kérni a halasiakat, hogy ne menjenek el szó nélkül a bűntényre utaló jelek mellett, és ne hagyják a gépkocsiban, vagy más őrizetlen helyen értéktárgyaikat, pénzt, stb.

– *Mi a helyzet a közlekedési vétségek, bűncselekmények terén?*

– A közúti balesetek száma folyamatosan emelkedik, évi 80-100 balesethez vonulunk ki. Téves az a feltételezés, hogy a növekedést a számottevő átmenő- és turistaforgalom okozza. Ugyanis – adataink szerint – az ebből következő

(Folytatás a 2. oldalon)

Jelentés a kajszifrontról

Az idei nyár fronthelyzetet teremtett a kajszi ültetvényeken. Emberek százainak okozott álmatlan éjszakákat a ritkán látott nagy termés. A Kiskunhalasi Állami Gazdaságnál a munkák félidején érdeklődtünk.

Megtudtuk, hogy a 102 hektár területről 1500 tonna termést várnak, s ezt a mennyiséget közel 800 fő szedi naponta.

A nehéz (piaci) indulás után úgy látszik, nem lesz nagyobb fennakadás. Idáig 1200 tonnát értékesítettek. Került a gyümölcsből helyi feldolgozásra, szovjet exportra, a konzervgyáraknak, sőt a szeszíparnak is. Ahogy most meg lehet ítélni, közel 4 millió forint nyereséget hoz a Tajón és Kunfehértón lévő ültetvény.

Sikeresnek mondható a „Szedd magad" akció. Száz mázsa áru talált gazdára előbb 12, majd 7 forintos egységáron. Bánatunkra nem várható az akcióban vásárolt gyümölcs árának csökkenése. Különben az előzetes számítások szerint augusztus 12-ig maradéktalanul betakarítják a barackot.

A nagy termés miatt megsérült és tönkrement fák további sorsáról is érdeklődtünk. *Patocskai Tamás* a kertészeti főágazat igazgatója elmondta, hogy a 12 éves fáknak immár csak 60%-a termett az idén. Egyre nő a fagyérzékenységük, a gutaütésre való hajlamuk, ezért a fák egyharmad részét ki kellett (kell) vágni. Ez persze nem azt jelenti, hogy leírtuk a barackost. Ha az idő kedvez, jövőre is teremhet bőven kajszibarack.

Robotka István

Segítséget kérünk

A napokban egy műtét után lábadozó fiatalasszony kereste fel szerkesztőségünket. Ő maga rokkantnyugdíjas, két gyermekét egyedül neveli. Fia 13 éves, kislánya, Kriszti 15, neki kér segítséget.

Vidra Krisztina a II. Rákóczi Ferenc szakközépiskola tanulója, bár betegsége miatt jóformán csak elkezdte tanulmányait, máris halasztásra kényszerült.

Eleinte csak a jobb kezének remegésére figyeltek fel, a vizsgálatok során kiderült, hogy érrendszeri problémák okozzák. Egy alma nagyságú érgomolyag – amely kitágult hajszálerek szövevénye – veszélyezteti szervezetének vérellátását, de az érfalak elpattanásával, agyvérzéssel fenyeget – tudtuk meg az édesanya elbeszéléséből. A karácsonyi szünetben aztán hirtelen rosszabbodott az állapota. Hányás, fejfájás gyötörte, majd időlegesen elvesztette képességét a beszédre is. Szinte öntudatlan állapotban szállították a Budapesti idegsebészeti klinikára, ahol egy ideiglenes jellegű műtétet hajtottak végre rajta. Mint kiderült, az érgomolyag elzárta az agyvízlevezető csatornát. Ezt kimentették egy műanyag szelep beültetésével, de végleges gyógyulást csak olyan műtéttől lehetne remélni, amelyhez a megfelelő röntgentechnikai műszer nem áll Magyarországon rendelkezésre.

Az Amerikai úti klinika professzora felvette a kapcsolatot Svájccal, a zürichi neurológiai klinikával, vállalnák-e a műtétet.

A meghívólevél szerint augusztusra várják a kislányt, a klinikai felvételhez legkevesebb tízezer svájci frankot kell letétbe helyezni édesanyjának.

– *De honnan vegyem? Én most rokkantnyugdíjas vagyok* – mutatja eldeformálódott kezét, lábát –, *de a volt munkahelyem, a Kiskőrösi Állami Gazdaság sokat segít, gyűjtenek is a munkatársaim, dehát ez nagyon sok pénz ahhoz, hogy ennyi idő alatt előteremtsem. Ajánlották, s én felkerestem a Czeizel-alapítványt, a „Gyermekek a gyermekek egészségéért nevet viseli. Ők megígértek kétszázezer forintot, a többi még hiányzik. Voltam az Egészségügyi Minisztériumban, a társadalombiztosító nem tudott konkrét ígéretet adni.*

Könnyes a szeme, ahogy a kislányra terelődik a szó. Úgy fél, mondja, pedig a református egyházon keresztül a kiskőrösiek megpróbálják az édesanyát is kivitetni a műtét idejére.

– *Amikor az IBUSZ-tól érdeklődtem, tudnának-e valami olcsó szálláshelyet ajánlani, ők csak luxusszállókat mondtak, így aztán már-már lemondtam róla, hogy – ha ő egyáltalán kijut – én elkísérhessem két országon túlra.*

Egyelőre azonban még a kislány műtétjéhez is hiányzik a letéti összeg. Ezért fordult hozzánk, kérdi, mennyiért közölnénk az újságban kérését s a Vöröskereszt számlaszámát, amire az adományok befizethetők.

Nos kedves olvasóink, tudjuk, hogy mindannyiuk életkörülményei egyre rosszabbak. Azt is tudjuk, hogy a feladat az államé lenne, nem a mienk vagy az önöké. S hogy egyre szaporodnak az adományért kinyújtott kezek. Mégis hisszük, hogy a kevésből is tud adni, aki akar, s egy gyermek egészségéért nem szégyen kinyújtani a kezünket.

Mindazok, akik hozzájárulni kívánnak a képen látható kislány, Vidra Krisztina gyógyításához, a csekken az alábbiakat tüntessék fel: **Magyar Vöröskereszt Bács-Kiskun megyei Vezetősége, Kecskemét 259-90171-8313. Vidra Krisztina gyógykezelésére.**

H. T.

Az elparkolt parkolódíj

Pontosan két esztendeje, hogy a város legforgalmasabb helyein bevezették a fizető parkolást. Akkor ezt a tanács azzal magyarázta, hogy az így befolyt összegből a meglévő férőhelyek korszerűsítésére, valamint új parkoló helyek kiépítésére jut majd fedezet.

Mennyi pénz gyűlt össze a beszedett díjakból és mire fordították azt? – tettem fel a kérdést az üzemeltetéssel megbízott Kommunális és Költségvetési Üzem vezetőjének, *Csősz Jánosnak.*

– Az első év amolyan próbaidőszaknak számított, az 1988-as évben mintegy félmillió forint folyt be a parkoló díjakból. Az idei első félévi adat szerint ez most meghaladta a negyedmilliót. Összességében évvégére több mint egymillió forint várható a parkoló autók bérleti díjából.

– *Ez szép summa, de mire fordítják ezt?*

– Első hallásra szépnek tűnik, de ha hozzáveszem, hogy például az idei negyedmilliós bevételre kétszázezer forint költség jön rá, a megmaradt ötvenezer forint már messze nem olyan jelentős összeg. Hasonló volt a helyzet az elmúlt évben is.

– *Ez elképesztően hangzik! Mire jön ennyi költség, ami gyakorlatilag elviszi a bevételt?*

– Az emberek fizetése ebből történik, ebből fedezzük a parkoló cédulákat, a parkolóhelyek tisztántartását. Most vettünk az őrőknek esőkabátot, táskákat és még sorolhatnám. A legszükségesebbek is ennyi költséget tesznek ki.

– *Akkor ezt a megmaradt csekély összeget mire fordítják?*

– Tavaly az új jelzőtáblák kialakítása és az útburkolati jelek festése, meg a karbantartás elvitte a bevételt. Idén tervezünk tíz új parkolóhely kialakítását a piac mellett, a Fűrész utcában. Ehhez tudtommal a tanács is hozzátesz valamennyit, s a duplája parkolótér kerül megépítésre. Jövő évi elképzelésekről még nem tudok számot adni. A csekély bevételből nem igen telik nagyobb ütemű fejlesztésre.

Megmondom őszintén, az információ hallatán elképedtem, hogy gyakorlatilag a fizető parkolás intézménye az azt kiszolgáló és ellátó személyzet fenntartására elegendő, gyakorlatilag az eredeti célok megvalósításához csupán morzsák maradnak.

Arra, hogy mi lehetne a megoldás még gondolni sem merek, mert amikor az üzemvezetővel összenéztem, titkon egyszerre gondoltunk a legnépszerűtlenebbre: a parkolási díjak emelésére. Valóban ez lenne a megoldás?

H. R.

Halason a garanciára nincs garancia?

A napokban *Varga Tibor,* Kiskunhalas Köztársaság utca 10. szám alatti lakos felháborodva mesélte el, ami vele történt. Elmondta, hogy az új Lada 1500-as személygépkocsija a fűtés kipróbálásakor meglehetősen furcsán viselkedett: folyt be az utastérbe a fagyálló folyadék. Mi sem tűnt egyszerűbbnek, kivitte kocsiját a helyi autójavító vállalathoz, mint garanciális szervizhez. Amint a munkafelvételnél elpanaszolta az autó baját, nem várt választ kapott az autójavító szakemberétől. Közölte vele, hogy a hibát nem tudják megcsinálni, mert nincs alkatrészük. Legjobb lesz, ha az ügyfél megpróbálja azt valahol megvenni, s behozza a szervizbe. De mivel sok a munkájuk, azt egyelőre úgysem tudják megcsinálni. A szabadság miatt, meg egyébként is, sok, tapasztalatlan, fiatal szerelő dolgozik az üzemben, ezért legjobb lesz, ha hoz mestert a beszereléshez, de mivel panaszosunk is szakmabelinek számít, ő is megcsinálhatja vagy legalábbis itt segíthet az alkatrészt kicserélni. Ezek után a szerviz hajlandó a garancia papírt lepecsételni. Búcsúzóul még azt a jó tanácsot is adták számára, hogy azt tenné a legjobban, ha autóját nem is ide hozná, hanem elvinné Szegedre vagy Kiskőrösre.

Ezek után panaszosunk azonnal elhagyta az autójavítót, a kocsit rögtön Kiskőrösre vitte, ahol is garanciában a hibát annak rendjemódja szerint kijavították.

Az elmondottakat elmeséltem az autójavító vállalat igazgatójának. *Visnyei Károly* mindezekre a következőket nyilatkozta:

– Meglep, amit most hallottam, amikkel azonosulni nem tudok. Az ilyen ügyfélriasztó magatartás a mi szakmánktól idegen, így nem lehet az ügyfelekkel bánni. Bár aki nincs ebben a garanciális témában benne, nem is tudja, hogy ez nekünk is mennyi bajjal jár, de mindezek sem lehetnek okai egy ilyen viselkedésnek. Tudni kell, hogy a javítandó autók sorában a garanciálisak elsőbbséget élveznek. Az alkatrész ellátásra az ellátó vállalatokkal hosszú távú szerződésünk van. Mindez nem eredményezi azt, hogy bőséges az alkatrész ellátottságunk. Viszont, ha nincs a szükséges alkatrész, ezt megrendeljük, s a jogszabályban előírt hatvan napon belül meg kell szereznünk azt, s a hibát orvosolnunk kell, mert különben az ügyfél jogosult a cserére. Munkánk, hála istennek, van elég, annyi azonban soha sem lehet, hogy garanciális ügyfelet egyszerűen eltanácsoljunk. A panaszosnak és mindenki másnak azt javaslom, ha hasonlót észlelnek, keressenek meg engem személyesen. Hasonló eset üzemünkben nem fordulhat többé elő!

Ahogy mondani szokták: úgy legyen.

Horváth Róbert

Dinnye

Vidékinek (nem helybelinek) látszó idős emberpár tipeg kifelé a Halasi Áruházból. A bácsi egy pillanatra megáll, s előre mutatva megszólal:

– *Nézd má asszony, milyen szép nagy kerek dinnyék!*

– *Ugyan papa? Ne bolondozz! Te vagy a dinnye, ha nem látod, hogy az ott egy műalkotás – ripakodik rá élete párja. – Az a halasiak szökőkútja.*

– *Az...? No akkó én azt a micsodát mógnézóm közelebbrű.*

Alaposan szemügyre veszik, körbejárják, még kicsit le is ülnek a beton ülőkékre. Aztán fejcsóválva elcsoszognak a Posta irányába.

Lejegyezte: K. P.

Verejtékcseppek

(Folytatás az 1. oldalról)

vább várhat az intézkedésre. Addig is a harckocsizók helyére ide költöző műszaki alakulat járműveinek parádéjában gyönyörködhet. Vigaszként csak annyit: ezeknek a gépeknek a nyomtáva szélesebb a tankokénál...

★★★

Nyár van, kánikula, izzik a levegő. Az idegenforgalomra irányuló rendőrségi akció a délutáni forróságban kezdődik. A kisbosnyákon a megszokott nyüzsgés – talán a meleg miatt – most mérsékeltebb. Az emberek bágyadtan téblábolnak. Nem úgy jó néhány árus, amikor észreveszik, hogy rendőrségi autók érkeznek a parkolóba. Sebtében gyömöszölik portékáikat a nagy szatyrokba és biztonságot remélve sietnek az 53-as út túloldalára. Hű, de hosszú a kétperces piros!

– Nyimá probléma! – ismételgeti hangosan egy lengyel nő, amikor többszöri felszólításra sem tudja felmutatni a paszportot. Volt problémájuk viszont azoknak a magyaroknak, akik külföldinek tetetve magukat, értetlenkedtek az udvariasan intézkedő rendőrökkel. *Vancsik Gyula* az általa árusított hifi toronnyal együtt került a rendőrségre, ahol hamar igazolódott a gyanú: a Bécsből hozott készülék a vámszervek megtévesztésével került az országba. Ráadásul a valuta eredetével is bajok voltak...

– Ha már erre járunk – mondják a rendőrök – a nyilvános vécét se hagyjuk ki.

Nem mintha a szükség diktálta volna... De, hogy jó helyre mentek, az hamar kiderült. Az egyik helyiségben ugyanis negyven üveg jugoszláv konyak várt további útjára, ami kivételesen a rendőrségre vezetett, a gazdával, *Földvári Tiborral* együtt.

Az akció a város különböző pontjain folytatódik. *Marcella László* őrnagy akcióparancsnok, gondosan felosztotta a várost a járőrök között. A központban cirkáló járőrhöz csapódok. Az utcák néptelenek, az áruházakban – péntek ellenére – gyér a forgalom. Üresen kong a Malac is, a fehér abroszokon a frissen vágott virágok – vendég hiányában – egymásnak tetszelegnek.

Ezen a nyári, kánikulai napon nyugodt a város, csak a levegő izzik...

Kép – szöveg: Ferincz János

Talán ezek is takarítóeszközök? – 40 üveg konyak a vécében.

Kiskunhalas dobogós helyen a bűnözésben

(Folytatás az 1. oldalról)

esetek száma arányaiban elenyésző. Sokkal veszélyesebbnek, figyelmetlenebbnek ítélem a helyi közlekedőket, a gyakran alkoholos állapotban lévő gyalogosokat, kerékpározókat, gépjárművezetőket. Jelentős baleseti forrásnak tulajdonítom az utak állapotát. A viszonylagos fejlődés ellenére olyan gyenge minőségű úthálózattal rendelkezünk, ami hovatovább már tarthatatlan. Nem csoda tehát, hogy a város belterületén előforduló karambolok jóval gyakoribbak, mint általában.

A megelőzés érdekében igyekszünk a szolgálatot a frekventált helyekre összpontosítani. Jóllehet nem mindig kerékpáros rendőrökkel, mint ahogy azt a Halasi Tükör egyik korábbi számában K. I. javasolta. Egyidőben általában egyetlen URH-s kocsink teljesít szolgálatot, így az olyannyira lekötött és intézkedésre irányított, hogy még megállásra is alig van lehetősége. Nemhogy éjjeli menedékül szolgálna a járőröknek, mint ahogyan azt a cikkíró állította.

Nyilvánvalóan – ez mellett – vezénylünk az utcára gyalogos, kerékpáros, netán motoros munkatársakat is, erről a járókelők bármikor meggyőződhetnek. Visszatérve az URH-s szolgálathoz, ők a járőrözésen kívül éjszakai elfogásokat hajtanak végre, számtalan tettenérést realizálnak, felügyelnek a szórakozóhelyek viszonylagos nyugalmára. Vagy éppen az esetleges családi perpatvarok, drámák békítői, megszüntetői.

– *Mi úgy látjuk, hogy a rendőrségnél a szakmai (nem emberi), technikai felkészültség lassú, gyenge. Milyen változás várható e területen?*

– Véleményem szerint a technikai ellátottságunk szűkösen, de megfelel a követelményeknek. Gépjárműparkunk biztosítja a munkánk feltételeit, talán a híreszközeink lehetnének modernebbek. Fejlesztésükre azonban a mostani gazdasági helyzetben kicsi a remény. A rendőrség vezetése tisztában van ezzel, s a lehetőségek határain belül, bizonyára nem zárkózik el a berendezések korszerűsítésétől.

Gondolom a kérdés arra is vonatkozik, mennyi idő alatt érkezünk ki az intézkedés színhelyére? Nos, a legtöbb alkalommal néhány perc alatt ott vagyunk az ominózus helyen, a közlekedési baleseteknél, szinte a mentőkkel egyidőben. A gyorsaság nagyon fontos, alapvető kriminalisztikai tétel.

– *Tapasztaljuk, hogy időnként katonákkal együtt ellenőriznek. Miért nem a rendőrség vállalja magára – teljes egészében – e tevékenységet?*

– Azt tudni kell, hogy Kiskunhalas város helyőrség is. Ebből következően a helyőrségparancsnok katonai rendészeti szolgálatot szervez. Nekünk velük szoros együttműködésben kell dolgoznunk, mert feladataink sok esetben összekapcsolódnak. Ilyen például a szökésben lévő katona felkutatása, vagy ha a sorállomány kimaradáson, szabadságon lévő tagja polgári személyekkel, netán azok terhére követ el bűncselekményt, esetleg közlekedési baleset részesévé válik. Ilyenkor a katonai járőrnek a rendőrrel együtt kell intézkedni.

– *A KMK mint bűncselekmény megszünt. Jelent-e ez valami plusz gondot a városban?*

– A legutóbbi Országgyűlés törölte e bűncselekményt a Btk-ból, melynek oka összefügg a gazdasági helyzettel. Nőtt a száma azoknak, akik akaratukon kívül is munkanélküliek, olykor munkanélküli segélyből tartják fenn magukat. Ilyenformán tehát logikus, hogy ennek a cselekménynek a jelentősége átértékelődött, megszünt. Akik persze ezzel párhuzamosan jogsértést követnek el, azok a jövőben is bűnhődni fognak, csak más törvényhely alapján. Megjegyzem, mi ezt a kérdést 1–2 éve már amúgy is rugalmasan kezeltük, tavaly csupán néhány KMK-s ügyben indítottunk eljárást. Azt is azért, mert más bűncselekménnyel állt kapcsolatban. Kétségtelen, a nevezett törvény kiiktatásából adódóan vannak és – várhatóan – a jövőben is lesznek gondjaink. Én úgy vélem: ahol tartósan romlik az életszínvonal és elindul valamiféle reformfolyamat, ott szabadosabbá válnak az emberek, hajlamosabbak a törvénysértésre.

– *A megváltozott helyzetben a rendőrség politikai szerepéből is le kell adni. Ez nem lesz konfliktusmentes?*

– A rendőrség pártirányítása köztudottan megszünt, nem érvényesülnek azok a paraméterek, amelyek a pártállam viszonyából jelentkeztek. A Belügyminisztériumnál is beindult a reformfolyamat, s ez természetesen átszervezésekkel járhat. Kapitányságunk életében jelentős változással nem számolok. Miért? Azért, mert a feladatkörünk lényegében nem változik. A dolgunk korábban is az volt, meg a jövőben is az lesz, hogy az illetékességi területünkön erősítsük a közrendet, a közbiztonságot. Ez az állampolgárok tisztességes munkavégzéséhez, nyugalmához elengedhetetlen.

Ami a politikai jellegű kérdéseket illeti, természetesen a rendőri állomány úgy reagál a pluralizmusból adódó és fakadó jelenségekre, mint bárki más. Nálunk ezek a dolgok nem ügyek, és nem zárkózunk el attól, hogy a munkatársaink bármilyen politikai témában állást foglaljanak, véleményt mondjanak. A politikai hovatartozás kérdését magánügynek kell tekinteni a jövőben.

Kovács Pál

A képviselő levele a Demokrata Fórumhoz

Köszönöm, hogy munkámat figyelemmel kísérik. Szeretnék hozzám intézett mindkét levelükre most válaszolni.

Első levelükben kértek, hogy csatlakozzam *Kőrös Gáspár* indítványához, mellyel *Maróthy László* KVM miniszter visszahívását kezdeményezte.

Ezt a kérésüket a következők miatt nem áll szándékomban támogatni:

Jelen időben, a vízlépcső építésének szünetében, a vizsgálatok idejére *Németh Miklós* nyugodt körülményeket kért. Ezt nem szolgálná, ha most kellene kormányátalakítással foglalkoznia. A megfelelő, hiteles személyeket én is fontosnak tartom, de az érdemi, szakértői munkához nyugodt körülmények szükségesek.

Tudatában voltam annak, hogy Önök a vízlépcsővel kapcsolatban nem népszavazást kértek, hanem újratárgyalást – mellyel magam is egyet értek. Akkori vezetőségi tagjuk – aki azóta más szervezetbe távozott – ezt igazolni tudja, hiszen ezt a tényt az aláírások átvétele alkalmával tisztáztuk.

A vezetékes gáz ellenőrzése érdekében végzett fáradozásukat magam is fontosnak tartom, erről az újságból értesültem.

A vízlépcsővel kapcsolatos véleményem kialakításakor természetesen figyelembe vettem sok emberrel folytatott beszélgetésem tanulságait. Ezzel együtt kérem szíves tájékoztatásukat, hogy az Önök szervezete hány szavazót képvisel, hogy a továbbiakban erre is figyelemmel lehessek. Parlamenti felszólalásomról készült szószerinti jegyzőkönyv fénymásolatát – mely a beszédem közbeni hangulatot is kifejezi – mellékelem Önöknek.

Szabad véleménynyilvánításommal sem honfitársaimat, sem választóimat, az Országgyűlést semmiképpen nem megsérteni, hanem szolgálni akartam.

Tisztelettel:

Tóth Istvánné

„Tisztelt Országgyűlés!

Mindössze annyit szeretnék mondani, hogy az aláírások súlyánál szíveskedjenek figyelembe venni: képviselőtársam mondta, hogy az aláírásoknak súlya van. Remélem, hogy minden aláírásnak súlya van.

Én sokkal súlyosabbnak érzem a Duna-melléki aláírásokat, hiszen ők tudják, hogy ez mit jelent. Mi ott az Alföldön – és gondolom, nem vagyok ezzel egymagam – nem annyira vagyunk tisztában. Például tudok olyanról, hogy aznap úgy jöttek össze az aláírások egy sztk-ban (köszönöm a vizet), hogy alkalomszerűen, akinek a foga fájt, a dereka vagy a feje, és elment az orvoshoz, mondták, hogy tessék aláírni. Mit? Ezt. (Taps.) Köszönöm.

Bánátiné képviselőtársam szakértői véleménye szerint sok millió forintos alátámasztásra van szükség ahhoz, hogy tudjuk, mi mennyi. Ez a kérdés, hogy mi mennyi, nem kerülhető el.

Éppen ezért azt szeretném kérdezni, ha népszavazásról van szó, tessék mondani: az én szűken 70 éves anyámnak lesz módja kontrollméréseket végezni, hogy ő szakmailag el tudja dönteni azt, hogy ez most jó döntés, vagy nem jó döntés? Azt gondolom, tisztességesen ez a kormánynak és a parlamentnek az ügye. Ezt a felelősséget továbbhárítani a jószándékú, becsületes, a dolgával teljességgel elfoglalt népre tiszteségtelennek tartom. (Taps.)

Rövid válasz Szabó Józsefnének

Tisztelt Asszonyom!

A nekem címzett, de a nyilvánosságnak szánt, a július 21-i Halasi Tükörben megjelent bemutatkozó levelét nem elemzem.

Amit a Dudás-ügy kapcsán a proletárdiktatúra (nem az Ön és egyszerű párttagtársai) módszereiről mondtam természetesen továbbra is fenntartom.

Egyetértek Önnel abban, hogy a fizikai leszámolás nem a kommunisták találmánya. Viszont az Ön illusztris jogelődjei ahelyett, hogy abbahagyták volna az emberhez nem méltó erőszakot, inkább tökéletesítették. Így a legmagasabb szintűnek kikiáltott eszme sajnos gyakran a legalacsonyabb szintű gyakorlattal párosult. Ön valóban nem az elkövető „csak" ugyanazon párt tagja, melynek nevében a bűnöket elkövették. Ezért Önnek nem attól, azoktól kellene elhatárolnia magát, akik kimondják, hanem azoktól, akik kitervelték és végrehajtották a számtalan erőszakot. Végre néven nevezve azokat, akik embertársaik ellen súlyosan vétettek! Csak ezek után várható el nagylelkű megbékélés.

El kellene határolnia magát nyilvánosan és őszintén – az MSZMP-n belül – azoktól, akik még ma is a fizikai leszámolást tartják a legcélszerűbb módszernek a rend, az ő „rendjük" megteremtésére. (Az ilyen szélsőséges nézeteknek természetesen az MSZMP-n kívül sincs létjogosultságuk). Őszintén, tisztán és természetesen nyilvánosan el kellene határolnia magát azon elvtársaitól is, akik több évtizede akadályozzák az igazi demokratikus kibontakozást. Akik a demokratikusnak nevezett népképviseleti szerveket kiskorúsítva azokat évtizedekig az előre kialakított döntéseik szentesítésére használták. Ha valaki pedig komolyan vette a népképviseletet, csak zavart okozott és önmaga fejére zúdította a bajt. Ezen a gyakorlaton már Önnek is módja lett volna változtatni!

De megértem Önt, hogy mindezek helyett egy „ellenzékit" utasít határozottan vissza. Hisz ennek még mindig sokkal kisebb a kockázata! Mint történelemtanár bizonyára egyetért velem abban, hogy a magyarság most próbálja átírni az Ön által is jól ismert történelemkönyvét. Mert itt az utolsó történelmi lehetősége, hogy Európához fölzárkózzon!

Ideje lenne azokkal is szembeszállnia, akik ezt nem akarják engedni!

Üdvözlettel

Pajor Kálmán

Mivel e témában nem kívánunk vitát nyitni emlékeztetőül idézünk Szabó Józsefné korábbi vallomásából: „Ők nem mi voltunk. Tőlünk nem várható el..., hogy velük azonosuljunk." Ezzel a magunk részéről a vitát lezártnak tekintjük.

(A szerk.)

POSTALÁDÁNKBÓL

Tisztelt Olvasóink!

Már eddig is sok gondot okozott az a tucatnyi levél, hozzászólás, állásfoglalás, tiltakozás stb. megjelentetése, amit egy-egy lapszám esetén közöltünk. A levelező kedv olyannyira felerősödött, hogy valamenynyi közlésére két újság is kevés lenne. Mivel nem kívánunk levelező újság lenni (erre önálló lapot kellene indítani) szerkesztőségünk úgy határozott, hogy a levelek és egyéb közlemények megjelentetését az alábbiakra korlátozza:

Csak a törvény által előírt válaszok közlését garantálja. A közérdekű bejelentéseket megvizsgáltatja, az eredményről tájékoztat. Leveleket, állásfoglalásokat elküldi a címzettekhez, s alkalmanként szerkesztett változatukat közli. Megjegyezzük, hogy a kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Ahogy a munkanélküli látja

A Halasi Tükör jópofaságokat közlő Hírtükör című rovatában rólam – a kiskunhalasi volt KISZ – bizottsági titkárról hírül adták, hogy munkanélküli lettem. Az információ, jellemzően a szenzációhajhász újságírásra, mindenféle magyarázat nélkül jelent meg, mellőzve a tárgyilagos, korrekt tájékoztatást. A háttér elemzésének hiánya, joggal indította meg az olvasók fantáziáját.

Néhány „jóindulatú" javaslatuk hozzám is eljutott. „Ennyi pénzért én is szívesen lógatnám a lábam." „Még ezt is elintézte neki az MSZMP." „Tudnék egy-két munkahelyet ajánlani neki."

Úgy tűnik, hogy ma Kiskunhalason, rám mint fizika szakos középiskolai tanárra szükség nincsen, s ezért alanyi jogon részesülők munkanélküli segélyben, hasonlóan a bármely, ilyen helyzetbe jutott állampolgárhoz. Továbbá elkerült az a „szerencse" is, hogy kiszolgált funkcionáriusként az MSZMP bejuttasson valamely jól fizetett munkahelyre, ahogy ez a mai napig gyakorlat.

Molnár László levele, mely a július 21-i számban jelent meg, úgy érthető igazán, ha megismerik az olvasók a köztünk lévő viszonyt. A Molnár elvtárs által dobott mentőkötél nem a derekamat célozta, hanem fél méterrel feljebb.

„A július 7-i számban a hír mellett egy kérdés is szerepelt: „Hogyan lehetséges ez?"

Úgy vélem e kérdésre a választ annak a folyamatnak az ismertetése tárja fel igazán, mely elmondja, hogy lett egy elsőszámú ifjúsági vezetőből persona non grata szülővárosában. E tények nyilvánosságra hozását – mivel tanulságai általános érvényűek – egyéb fórumokon is tervezem.

Fodor Benő
a KISZ VB volt titkára

A szöveget kapják még: MSZMP Bács-Kiskun Megyei Bizottsága, MSZMP Kiskunhalasi Városi Bizottsága, HATISZ

Fodor Benő a KISZ VB volt titkára az úgymond „jópofaságokat közlő" hírtükör rovatunk egyik hírét, hogy tudniillik ő munkanélküli segélyen van, igyekszik levelében visszautasítani. Vagy legalábbis a korrekt tájékoztatást számonkérni, és a hátteret megvilágítani. Ezzel szemben a levélből csupán azt tudhatjuk meg, hogy a hír valóban igaz. A továbbiakban a szöveg arról szól, hogy mit nem tudhatunk meg: Milyen viszony van Molnár elvtárs és közte? Miért repült magasra a mentőkötél? Melyik az a folyamat, amelyiknek ismertetése nem tartozik ránk? Milyen fórumokon kívánja azokat a tényeket nyilvánosságra hozni, amelyeket levelében nem kíván nyilvánosságra hozni? Miért a fent említett szervekhez küldte levelét, hiszen a munkanélküliekkel – tudtunkkal – a munkaközvetítő foglalkozik?

Megannyi kérdés mely korrekt válaszra éhezik. (A szerk.)

Amit a Szabad Demokraták Szövetségéről tudni kell

Városunk egyre színesedő politikai palettáján újabb pártszerűen működő politikai szervezet mutatkozott be, illetve alakította meg helyi szervezetét. A szélesebb körű megismerés érdekében szükségesnek látjuk bemutatni az SZDSZ politikai programjának egykét alapgondolatát. A Szabad Demokraták Szövetsége 1988 novemberében alakult. Minthogy a különböző demokratikus szervezetek mai céljai igen közel állnak egymáshoz, egy-egy szervezet jellemzése meglehetősen nehéz. A Szabad Demokratáké viszonylag mégis könnyebb, mert esetében írásos dokumentumokra, a Szövetség 1988 novemberében kelt Elvi nyilatkozatára és elfogadott programjára hivatkozhatunk.

A Szabad Demokraták Szövetsége ellenzéki, európai és radikális szervezet.

***Ellenzéki*: Ezt a szót a kommunista propaganda kizárólag pejoratív értelemben, a „felforgató", „társadalomellenes" szavak szinonimájaként használta. Az SZDSZ meggyőződése, hogy az ellenzék nem a rossz politika büntetése, hanem minden működőképes demokrácia alapintézménye. Ezért elutasítva a szóval üzött manipulációt, önmagát ellenzéki politikai szervezetnek tekinti és egyértelműen kijelenti, hogy az MSZMP, az uralkodó kommunista párt ellenzéke.**

***Európai*: Magyarországon nagy és részint nemes hagyományai vannak annak az elméletnek, amely szerint a nyugati kapitalizmus is, a keleti kommunizmus is rossz, a kettő között éppen Közép-Európa rátalálhat a helyes harmadik útra. Az SZDSZ ezzel szemben úgy látja, az elmúlt évtizedek bebizonyították: a szovjet út nem „másik út", hanem zsákutca, a nyugati fejlődés viszont nem egyetlen úton halad, hanem az utak és törekvések sokfélesége jellemzi. Idézet az SZDSZ programjából: „Amennyiben létezik „magyar út", az nem a két ismert társadalmi rendszer között vezet, hanem az egyikből visz át a másikba."**

***Radikális*: Ez a jelző logikusan következik az első kettőből és azt jelenti, hogy az SZDSZ alapjaiban tagadja a kommunista rendszert, és nem hisz a megreformálhatóságában. Idézet a programból: a reformkommunizmus „ha domináns állami tulajdonra, egy párt hegemóniájára épül, és csak jószándékú felvilágosultságot tud ígérni, akkor alapjaiban azonos a most válságban lévő rendszerrel. Ha viszont lemond e két alapismérvről, akkor nem különbözik a piacra és a parlamenti demokráciára épülő rendszerekről. „A rendszer radikális elutasításának következménye, hogy gyakorlati döntéseiben az SZDSZ nem igazodik a pártvezetés reformista személyiségeinek igényeihez, és politikai sikert nem az ő támogatásuktól remél. Ugyanakkor jelentősnek tartja az MSZMP-n belüli kibontakozó reformmozgalmat.**

Politikai filozófiájában az SZDSZ két nagy európai tradícióhoz kötődik: a liberalizmus és szociáldemokrácia tradíciójához. E két tradíció az európai fejlődésben sokszor szemben állt és ma is verseng egymással, elvi különbségeik csökkenni látszanak. Magyarországon, ahol a szakszervezeti szerveződésnek éppúgy a pártállam bürokráciája a legfőbb akadája, mint a szabad vállalkozásnak, szociáldemokraták és liberálisok összefogása egészen természetes.

Magántulajdonon alapuló modern piacgazdaságot.

Miközben hivatalosan is egyre többet hangoztatják, hogy Magyarországnak a nyugati piacgazdaságokat kell mintaként követnie, általános hallgatás övezi azt a tényt, hogy ezek a gazdaságok Új-Zélandtól Ausztriáig, Finnországtól Japánig kivétel nélkül mind döntően a magántulajdon intézményén nyugszanak. A modern piacgazdaságokban az állam jelentős szerepet vállal, számottevő tulajdonos lehet, a gazdaság motorja mégis a magántőke, az a tulajdonos, aki legnagyobb eséllyel képviseli a vagyon racionális hasznosításának szempontjait; aki legkevésbbé érdekelt abban, hogy tőkéjét gazdaságtalan vállalkozásokban pihentesse; aki a legelszántabban keresi a jövedelmező befektetés helyét; aki ezáltal jövedelmező, takarékos gazdálkodásra kényszeríti a tőke üzemeltetőjét, akár a monopóliumokat is.

Az SZDSZ kiadványai (program, tájékoztató, Beszélő) a PORTEKA könyvesboltban (Központi Iskola mellett) kaphatók.

A városi szervezet címe: Dimitrov tér 7.

Minden érdeklődőt és szimpatizánst közénk várunk!
Gyűléseink nyilvánosak.

Szabad Dmekoraták Szövetsége
Kiskunhalasi Szervezete

Kékre van a...

Garbai S. u. 4. sz. alatti lakóépület festve.

Elfogadjuk azt a következtetést, hogy a halványkék és fehér homlokzati szín nem tetszik mindenkinek, bár ez majdnem minden színre érvényes, ezzel számolni kell annak aki a fehér-sárga-barna színnel szakít.

Mi vállaljuk ezt a színt azért, mert a meglévő homlokzat földszintjén a fal kékes színű kismozaikkal van burkolva, továbbá érvényes építési engedély alapján a Hungária Biztosító kék-fehér napellenzőt építtet. A tervezés időszakában a városi főépítésszel a helyszínen beszélgettünk.

Figyelembe kell venni, hogy a belvárosi utcaképet nem egy-egy épület kiragadott színe, hanem egy egész utcasor térfalának (egy látószögbe eső) színdinamikája határozza meg.

Hideg és meleg színek felhasználásával nem szokványos, hanem izgalmas, látványos utcaképet lehet létrehozni. Meggyőződésünk, ha a Garbai S. utca és a Lenin tér épületei felújítása, festése elkészül, a kék épület harmónikusan fog beilleszkedni. Addig is kérjük a város polgárainak további bizalmát és megértő türelmét.

Vigh Ernő
Kommunális Költségvetési Üzem

Nyílt levél a Sóstó Kft vezetőjének

Tisztelt Pajor Úr!

A Halasi Tükör június 23-i számában tett nyilatkozatával arra kényszerített, hogy reagáljak, melyben a sóstói strand megnyitását reklámozva megjegyezte, a horgászok alaptalanul hozzák összefüggésbe az időszakosan bekövetkező halpusztulásokat a strandolók számával.

Emlékeztetném arra, hogy két évvel ezelőtt komoly halpusztulást sikerült megelőznünk a helyi tűzoltók segítségével. Akkor megúsztuk kb. 200 kg halunk elpusztulásával. Az Országos Állategészségügyi Intézet vizsgálata szerint (az anyag nálam van) a halpusztulást a vízben lévő oldott oxigén vészes és hirtelen csökkenése okozta. Az oxigén a vízben felhalmozódott ammónia lebomlásához használódott el. A veszély nagyságának érzékeltetése miatt jegyzem meg csupán, hogy becslésem szerint a tóban 8-10 millió forint értékű hal van. A jövőre nézve is talán ez nagyobb értéket képvisel, mint az Önök – esetleg kieső – egy-két hétvégi bevétele. Lojális hozzáállásuk hiánya miatt kellett a KÖJÁL-nak olyan határozatot hoznia, hogy ez a kis víz 1000 fürdőzőnél többet nem bír el károsodás nélkül.

Felhívom szíves figyelmét, hogy a roppant igazságos korlátozó határozat jelenleg is érvényben van. Ismerve ezt a tényt, felismerni vélem nyilatkozatában azt az alattomos szándékot, mely bevételcentrikusan ismét öt-hatezer ember strandolását kívánja lehetővé tenni Sóstón, mint ahogy ezt már az idén meg is tette. Bizonyság erre Ferincz János legutóbb közölt fotója a Halasi Tükörben. Talán arra is emlékszik, milyen hevesen küzdött azért, hogy a KUNÉP rátehesse a kezét Sóstóra. (Ingyen!) Azt is el kell mondanom, csupán azért, hogy az olvasókat ne vezethesse félre: halpusztulás minden évben van Sóstón. Ez mindig is így volt és így lesz. A dögöket elástuk és nem szeméttárolóba tettük, mint ezt egyesek állították. Csak remélem, hogy a természetes elhullást ismeretek hiányában tévesztette össze a tömeges halpusztulással. Ez még nem lenne baj, de tévedését így közzé tenni nem volt sportszerű. Viszont felhívom a figyelmét arra, hogy évek óta képtelenek megoldani a nád levágását, melynek fontosságát nem kell magyaráznom.

Látva azt, hogy évek óta egy-két emberük „hangyászkodik" az 53-as út melletti parton, most már kifejezetten hiányoljuk az Önök által akkor ígért gyönyörű sétányt, amikor a mi társadalmi munkában ültetett fáinkat felszaggatták.

Azt reméltem, elsimultak közöttünk az ellentétek, és most... Hogy nem így történik, köszönhető Önnek, akivel – most már bizonyos vagyok benne – nem lehet semmiféle jónak mondható munkakapcsolatot kialakítani. Ezért a közeljövőben egyesületünk vezetőségének javasolni fogom, hogy amíg a Kft vezetésében változás nem történik, mindenféle kapcsolatot szüntessünk meg. Vonatkozzon ez a horgászjegyekre is.

A halpusztulások ügyében további vita helyett pedig döntse el az Olvasó, kettőnk közül ki az „orvhorgász"! Talán nem lesz nehéz, hiszen mindkettőnket elég sokan ismernek a városban.

Faddi István
a helyi horgászegyesület elnöke

Nem dobálják, fektetik

Válasz a Halasi Tükör 14. számában „Sarokba szorítva" rovatban megjelent „Bicikli dobálók" című cikkre.

K. P. aláírással megjelent cikkre az alábbiakat válaszolom:

A kerékpárokat a felügyelők nem összedobálják, hanem egymásra fektetik, tekintettel arra, hogy a Tisztelt Kerékpárosok kerékpárjaikat a parkba helyezik el díszbokrok, fák és az élősövénynek támasztva.

A felügyelők azzal, hogy a kerékpárokat egymásra fektették nem merítették ki a Btk. 324/I. bekezdését, ellenben a Tisztelt Kerékpárosok megsértették Kiskunhalas Város Tanácsának 2/1981 (XI. 19) tr. sz. 7. paragrafusát, mely kimondja: „Közparkok, játszó-, sport-játék és pihenő kertjelt a lakosság időkorlátozás nélkül rendeltetésének megfelelően díjmentesen használhatja." Tehát, mivel a park nem kerékpár-tároló, ott kerékpárt tárolni még lezárt állapotban is tilos, melyért esetenként 100 Ft-tól 500 Ft-ig büntethet a felügyelő. Ugyanez vonatkozik a gépjárművezetőkre is és ezt a törvényt nem a felügyelők alkották.

Mindezen túl a felügyelők a panaszt meg szokták hallgatni, megfelelő tájékoztatást szoktak adni és az elmúlt három év alatt amióta a Felügyeletnél dolgozom nem fordult elő, hogy bárkivel szemben megtorlást alkalmaztunk volna, tekintettel arra, hogy ez munkánkban megengedhetetlen és felelősségrevonást von maga után.

Meg kívánom jegyezni, hogy ilyen és hasonló esetekben célszerű lenne, ha a cikk-író nem egyoldalúan írná le mondandóját, hanem uram bocsá' megkeresné az ügyben érintetteket is.

E válasz-levelet kérem a „Sarokba szorítva" rovatban megjelentetni.

Fellnerné Horváth Mária
Felügyeletvezető helyettes

Küldöttválasztás az MSZMP-ben

Az MSZMP XIV. kongresszusára küldöttválasztásokra kerül sor augusztus elején.

A városi pártbizottság 1989. július 24-én megtartott ülésén elfogadta a jelöltállítás módját és a szavazás szabályait.

A pártbizottság tudomásul vette a jelölőbizottság jelentését és a küldöttjelöltek névsorát. Kiskunhalason hat jelölt küzd a három mandátumért. A küldöttjelöltekről videófilm készült, amit az alapszervezetek megtekinthetnek. Kiskunhalason az MSZMP küldöttjelöltjei:

Csombok Imre, 1954-ben született. Műszaki egyetemet végzett. Jelenleg a KFV Kiskunsági Üzemének részlegvezetője. A megyei pártbizottság tagja és az üzemi pártbizottság titkára.

Ferenczi Imre, 1940-ben született. Kertészeti Egyetemet végzett. Jelenleg a Kiskunhalasi Állami Gazdaság Farmer Leányvállalat igazgatója. 1964-től párttag, 1973-tól az üzemi pártbizottság tagja.

Szabó Károly, 1945-ben született, bölcsész diplomája van. Korábban a városi tanács elnöke, jelenleg a pártbizottság első titkára. 1970 óta párttag, a párt megyei bizottságának tagja.

Szabó Tamásné, 1943-ban született. Közgazdász. Az Országos Kereskedelmi és Hitelbank RT kiskunhalasi igazgatója. A megyei és a városi párt-végrehajtóbizottság tagja.

Venczel József, 1949-ben született. Bölcsész. A Szilády Áron Gimnázium tanára, az alapszervezet vezetőségi tagja.

Zilinszki György, 1953-ban született. Építőipari technikus. A városi párt-végrehajtóbizottság tagja, a MÁV pártbizottság titkára.

Halasi Tükör

SZÍNE ÉS FONÁKJA

FELELŐTLEN FECSEGŐK

Szakmunkásra szükség van a Ganzban

A Kossuth utcai Bácshús előtt nyitásra várók elégedetlenkedtek. Szidták az áruellátást és a lengyeleket.

– Halast megszállták a lengyelek – mondta az alacsony termetű, pocakos férfi.

– Éjjel-nappal a „Kisbosnyákon" seftelnek és térdig érő szemetet hagynak maguk után – fűzte az előbbiekhez a várakozó fiatalasszony.

– A Ganzból esztergályosokat bocsátottak el, hogy a lengyel munkát kapjon – jelentette ki határozottan a sorban álló olajos ruhás.

A téma az utcán hever, közismert mondásra az olajos ruhást kérdeztem:

– *Valóban szakmunkásokat bocsátottak el a Ganzból?*

– Valóban, hatot a forgácsolóból.

– *Ön is a Ganzban dolgozik?*

– Isten ments! Maszek vagyok.

– *S honnét tudja, hogy lengyelek miatt bocsátották el az esztergályosokat?*

– Honnét, honnét? Az egyik Ganzos ismerősöm mondta.

– Én is hallottam Ganzos munkások elbocsátásáról – erősítette meg az olajos ruhás állítását a pocakos.

Közben a bolt nyitott s a várakozók a pultokhoz rohantak. Az olajos ruhást és a pocakost a kijáratnál vártam. Ám feleslegesen. További kérdéseimre ugyanis „nem érünk rá" volt a válasz.

***

Még azon a napon az igazság felderítésére indultam a Ganzba. Három művezetővel, a gyárigazgatóval és a párttitkárral sikerült szót váltanom.

– Felelőtlen fecsegők! – jelentették ki egybehangzóan, amikor az esztergályosok elbocsátásáról érdeklődtem.

– Néhány esztergályos ugyan valóban elment a gyárunkból a közelmúltban, de nem a lengyelek miatt. Saját kérésükre léptek ki s a keceli Pintér Művekhez mentek dolgozni, mivel ott többet keresnek. – mondták a művezetők.

– *S fizetségben Önök nem tudnak versenyezni a Pintér művekkel?*

– Annyit nem tudunk fizetni mint Pintér

– *A lengyel szakmunkás viszont drágább, mint a magyar. Igazam van?*

– Az esetenkénti gépállás sokkal többe kerülne – mondta az igazgató. Nincs annyi szakmunkásunk – folytatta –, hogy például a forgácsolóban mindkét műszakban folyamatosan tudnánk termelni, ezért dolgoznak nálunk lengyelek is. Saját szakmunkásaink fizikailag is képtelenek éveken át túlórázni, hétvégi munkában is részt venni. Nyereségünk nagyobb a lengyelekkel, mint nélkülük s már harmadik éve dolgoznak nálunk. Évente, félévente cserélik őket, munkájukkal elégedettek vagyunk – fejezték be válaszukat a kérdezettek.

Gazsó Béla

Kulturális ajánlat

(augusztus 18-ig)

FÁKLYA FILMSZÍNHÁZ

Augusztus 4-én fél 7 és fél 9 órakor: A hal neve: Wanda (angol), éjjel fél 11 órakor: Key Largó (amerikai)

5-6-án délelőtt 10 órakor: Rain Man (amerikai), fél 5 órakor: Hófehér (magyar rajzfilm), fél 7 és fél 9 órakor: A hal neve: Wanda (angol).

7-10-én fél 7 és fél 9 órakor: Rendőrakadémia II. (amerikai).

11–13-án délelőtt 10 órakor: A velencei nő (olasz), fél 5 órakor: Jégkirálynő (szovjet mese, fél 7 és fél 9 órakor: A cápa bosszúja (amerikai).

14-én fél 7 és fél 9 órakor: A cápa bosszúja (amerikai).

15–18-án fél 7 és fél 9 órakor: Dirty Dancing – Piszkos tánc (amerikai).

18-án éjjel fél 11 órakor: Casablanca (amerikai)

GÓZON ISTVÁN MŰVELŐDÉSI KÖZPONT

Augusztus 4-én 20 órakor: Zenélő Udvar. Bluegrass Union country est.

5-én Magányosok Klubja, kirándulás Cserkeszőlőre.

9-én 16 órától: Gyermekeknek kézműves foglalkozás a Bem utcai lakótelepen.

10-én 20.30 órakor: Múzeumkerti esték. Pesti Kabaré. Szereplők: Bodrogi Gyula, Csala Zsuzsa, Kibédi Ervin, Keleti Pál.

12-én Magányosok Klubja. Fagylaltdélután.

16-án 16 órától: Gyermekeknek kézműves foglalkozás a Kuruc V. terén

17-én 20.30 órakor: Múzeumkerti Esték. Minden ember boldog akar lenni. Dobos Attila szerzői estje. Vendégei: Harangozó Teri, Berentei Péter, Agárdy László. Zene: Ligeti Éva, Huszár József.

18-án Zenélő Udvar. Magyar népzenei est és táncház. Kontorás, Halas, Dobák Kati és mások közreműködésével.

JURINOVITS MIKLÓS ÚTTÖRŐHÁZ

Az intézmény naponta 8–17 óráig tart nyitva. Szabad játéklehetőség.

VÉGH KÚRIA
(Bajcsy-Zs. u. 5.)

Diószegi Balázs Munkácsy-díjas festőművész állandó kiállítása. Megtekinthető: péntek, szombat és vasárnap 10–18 óráig

THORMA JÁNOS MÚZEUM

Halas a kiskun mezőváros. Válogatás a múzeum kerámiagyűjteményéből. Udvari kiállítási szín. Thorma képcsarnok. Megtekinthetők minden nap 10–17 óráig.

CSIPKE MÚZEUM
(Kossuth u. 37.)

Nyitva naponta 9–16 óráig.

VADÁSZATI TRÓFEÁK GYŰJTEMÉNYE
(II. Rákóczi Ferenc Mezőgazdasági Szakközépiskola)

Földes László ritkaságokat felvonultató, több földrészről való vadászati trófeái. Nyitva előzetes megbeszélés alapján, igény szerint. Tel.: 22-433.

A szeszélyes szél játéka

Hivalkodó műmárvány csodák, kőfaragói műremekek, lapos sírdombok, családi kripták síremlékei, kopjafái és keresztjei akarják bizonyítani, hogy eltávozottjaink mily sokat érnek, menynyire őrizzük emlékük.

Az idő múlásával az aranyozott betűk kikopnak, a fakeresztek elsorvadnak, elmohosodnak, az emlékezés ideje halottak napjának egy estéjére zsugorodik és a kifejezés modell: „...emléked örökké élni fog! NEM FELEJTÜNK!" belesüpped a keresztet ölelő szederindákba, a fojtogató élősdinövények mindent elborító gíz-gazába.

A pajkos szél a száraz virágok, elhervadt koszorúk, csokortakarók papírjainak szeméthalmazától, játszi könnyedséggel vetette oda ezt a valamikor bizonyára virágot takaró újságpapírlapot a földbesüllyedt korhadt fakereszt alá.

A jelen és a múlt groteszk találkozása a forgószél játékából. „LEHET-E FELEJTENI?" teszi fel a jól olvasható kérdést a Magyar Hírlap mellékletének vezető címe... Varga bácsi sírja a némán vádoló felelet. Mennyi, mennyi Varga bácsi kókadt keresztje bizonyítéka: Sok a gondozatlan, elsüppedt, elfelejtett sírhely a halasi sírkertekben. Harmos Jenő

Van jövőjük

Már a szünidő egyik forró napján rendezte meg a megyei Atlétikai Szövetség Kecskeméten a Széktói stadionban a serdülő „B" megyei bajnokságot. Az újfajta kiírásnak megfelelően azzal a változtatással, hogy az eddigi kettő kategória helyett most háromban: a tizenhárom, tizennégy és tizenöt évesek korosztályában külön-külön folyt a versengés. Így hatvannyolc versenyszámban történt értékelés, melyből a Kiskunhalasi AC atlétái tízben hozták el az aranyérmet. Legeredményesebbek a tizenhárom éves lányok voltak: *Bella Katalin* a 200 méteres síkfutásban (28,4 mp), *Kecskés Klaudia* a 2000 m-es síkfutásban (7:24,5), távolugrásban *Ábrahám Beáta* (473 cm), súlylökésben *Ilcsik Annamária (7,86 m), gerelyhajításban Németh Mariann* (28,26 m) állhatott a dobogó legfelső fokára. A tizennégy évesek közül bajnok *Vajasdi Edina* (súlylökés: 9,48 m) és *Kürti Ágnes* duplán, (diszkoszvetés: 23,86 m és gerelyhajítás: 27,88 m). *Denczinger Beáta* a tizenötévesek legjobbját futotta 1500 és 3000 méteren is 5:04,7 illetve 10:56,3 perces idejével. A fiúk képviseletében a tizenhárom éves *Tabajdi József* szerepelt a legsikeresebben, 1500 m-es síkfutásban lett első (4:57,3).

Az egyesületek versenyében a KAC *Zag László* és *Simity László* által edzett atlétái a harmadik helyet tudták megszerezni a megyei sportegyesületek atlétikai szakosztályai között.

Vass Katalin

HÍRTÜKÖR

Szeptemberre kibékülünk? Avagy nyáron haragszik az ÁMK. Álmatlanul alszunk mostanában, mivel a közművelődési felügyelő sérelmezte, amiért nem közöljük az ÁMK kulturális híreit.

Ezúttal tájékoztatunk mindenkit, hogy mi (sajnos) csak azt a hírt tudjuk közölni, amit „megtermelnek"! Azaz, ha nem történik semmi (az ÁMK-ban) akkor nincs mit közölni. Illetve történik: szabadságon vannak, s aki dolgozik az a festő. Ezzel nem is lenne baj, hiszen meszelni kell, de nem szabad ránkenni a...!

Abban bízunk, hogy a nyárnak most is vége lesz, s majd csak kibékül velünk az ÁMK, ha lesz programja. Addig is haragudjunk, már csak a látszat kedvéért is – hátha ezzel lefedünk valamit! **(Szerkesztőség)**

* * *

Felhívás. Azok jelentkezését várjuk, akik ötleteikkel, felajánlásaikkal segíteni kívánják a HALASI SZÜRET '89 (szeptember 22, 23, 24) rendezvénysorozatot. Gózon István Művelődési Központ, Bokányi D. u. 8., tel.: 22-350

* * *

Ping-pongos siker. Az egészségügyi dolgozók szakszervezete tizennegyegyedik alkalommal rendezte meg országos asztalitenisz bajnokságának döntőjét a ceglédi sportcsarnokban. A magas színvonalú találkozón – ahol a minősített asztaliteniszezők indulását is engedélyezték – párosban a bajnok a kiskunhalasi Semmelweis Kórházat képviselő múlt évben második helyezett *Kuti Sándor – Mikó László* páros lett.

SAROKBA SZORÍTVA

Akiket megégetett a görögtűz

Kenyérért igyekeztem Görögországban a pékhez, amikor hozzám lépett egy férfi. A lezseren öltözött tengerparti nyaralók közül talán a jelentéktelen szürkeségével tűnt ki. Valahogy nem illett a környezetbe.

– Dojcs? – kérdezte sűrű pislantások közepette. Tagadólag ráztam a fejem.

– Jugoszláv? – Próbálkozott tovább.

– Az sem. Ime ungrosz – mondtam a húsz szavas görög tudásommal.

– Dobro, dobro! – örvendezett, aztán motyogott valamit Budapestről, majd Szalonikiről. Úgy értettem, hogy egy szaloniki hotelben dolgozik és nyugatnémet márkát venne. A nyomaték kedvéért már írta is a papírra: 100 DM = 10 000 drachma

– Hűha, ez aztán az üzlet, hiszen itt Paláriában a bank csak 8400-at ad érte! – gondoltam, és igazán sajnáltam, hogy nincs nálam márka. Ő is sajnálkozva indult a strand irányába.

A délutáni forróságban, az árnyékos oldal zegzugai alatt, kenyérrel a kezemben sétáltam a szálló felé, amikor ismét megpillantottam a barátomat. Egy ajtónyi szélességű, sötétképű fickó társaságában hevesen tárgyaltak három ismerős magyarral. A kíváncsiság odavitt. A magyarok vidáman újságolták, hogy ennyit még senki nem igért a márkáért, ezért ők most váltanak. Már tőlem is kérték, mondtam, aztán a böszme fickóra tekintve óvatosságra intettem őket.

– Áh, a drachmát úgysem hamisítják! – nevettek és tovább egyezkedtek. Közben lassan sodródtak az üdülőtelepről kivezető főút felé. Az egyik sarkon megálltak.

Elgondolkozva bámultam a sarki étterem fehér abroszait, amikor egy mozdony szuszogásával, erőteljes léptekkel elhúzott mellettem a sötétképű. A sarokhoz érve elkezdett rohanni. A sarkon túl egy járó motorú NSU-ba ugrott. A sofőr, az én szürke alkalmi ismerősöm hatalmas gázzal, kerékcsikorgatva kilőtt Katerini irányába. Pár másodperc múlva eltűntek a benzinkút mögött... Közben futva odaértek magyar ismerőseim. Tágranyílt szemmel, tátott szájjal, tehetetlenül bámulták a gyorsan távolodó autót.

– Átvertek bennünket! – kiáltotta a nyurga fiatalember. Dühében földhöz vágta a táskáját. Kérdés nélkül is egymás szavába vágra, hevesen magyarázták: Megegyeztek az árfolyamban és 700 márka átváltásában. A görögnek az volt az óhaja, hogy a 70 ezer drachmát egyben odaadja a fiatal srácnak, neki pedig egyenként odaviszik a 300 + 200 + 200 márkát. Miután a fiúnak leszámolta a 70 ezret és belenyomta a kézitáskájába, a másik kettő is vitte a márkát.Közben azért megkérdezték: megvan a drachma? Igenlő válasz után átnyújtották a márkát a görögnek, aki policájt emlegetve szinte kitépte a kezükből és elsietett. A meglepetéstől alig jutottak szóhoz, amikor a kézitáskából előkerült pénzösszeg csak 1800 drachma volt. A leszámolt ötezresek helyett csak ötvenesek voltak. Mivel a sötétképű tényleg leszámolta a pénzt, valószínű akkor cserélte ki, amikor a táskába dugta...

Mi ebből a tanulság? Saját táskánkban csak magunk nyúlkáljunk!

-nczj-

Hol vannak a hársfák

Városunkba – papíron – 400 db hársfát hoztunk 1979-ben, melynek 50 %-át a városi tanács Kommunális Költségvetési Üzem fizette, 25 %-át a Kiskunhalas és Vidéke Áfész, fennmaradó 25 %-át pedig a kiskunhalasi Méhész Szakcsoport. A fák eltelepítését és gondozását a Kommunális Üzem válalta. A kérdés egyszerű: hol vannak?

M. P.

Apróhirdetés

Eladó 450 négyszögöl telken, új lakóház az Alsóöregszőlőkben. Érdeklődni: Farkas Károly, Alsóöregszőlők 13/B.

* * *

Összkomfortos családi ház eladó. Csere is érdekel. Kiskunhalas, Gőgös Ignác u. 5.

* * *

A Kiskunhalasi Téglagyár azonnali belépéssel női és férfi munkavállalókat felvesz, fizikai munkára! Jelentkezés a téglagyár vezetőjénél.

* * *

Két családnak alkalmas ház eladó, csere beszámítható. Kiskunhalas Árpád u. 30.

* * *

Új garzonlakás kiadó. Érdeklődni: Tolbuchin u. 1. Szabóék.

* * *

A Kiskunhalasi Állami Gazdaság Kereskedelmi Főágazat Likőrüzeme felvételre keres gépszerelőt, palackozóüzemi betanított és segédmunkásokat egy illetve kettő műszakos mukarendbe. Érdeklődni lehet Seres Mihály üzemvezetőnél. Telefonon: Kiskunhalasi Állami Gazdaság Kereskedelmi Főágazata 22-344. Középszőipartelep 18.

Halasi Tükör

A Dél-Bács-Kiskun Megyei Vízmű Vállalat, a Kiskunhalasi Állami Gazdaság, a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat, a Kiskunhalasi Vörös Október Tsz, a Kiskunhalasi Vörös Szikra Tsz, a KUNÉP Kiskunhalasi Építőipari Vállalat, a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára és a Kiskunhalasi Városi Tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság
A szerkesztőbizottság vezetője: **Földi Lajos**
Felelős szerkesztő: **Hámori Zoltán**
A szerkesztőség címe:
6400 Kiskunhalas, Köztársaság u. 17. – Telefon: 22-144
Kiadja: a Kiskunhalasi Baromfifeldolgozó Vállalat
Felelős kiadó: **Forgács Péter** igazgató
Készült a Papíripari Vállalat Kiskunhalasi Gyára nyomda üzemében
Felelős vezető: **Dr. Novok-Rostás László** igazgató
ISSN 0239–0671